

כשמתרבים הרשעים בעולם המלכות מתמלאת בדינים וכשמתבטלים מתמלאת

בחסד

פְּתִיב (משלי כה) **הֲגוּ סִיגִים מִכֶּסֶף וַיֵּצֵא לְצוּרָה פְּלִי** [קלג] כתוב

בפסוק הגו שכאשר יוסרו הסיגים והפסולת מהכסף אז יצא לצורף כלי, **הֲגוּ**

רָשָׁע לְפָנַי מֶלֶךְ וַיִּכּוֹן בַּחֶסֶד כֶּסֶף וכך גם הגו כאשר יוסר הרשע

מלפני המלך אז נתקן הכסא בחסד מפני שהרשע היה מטעה את המלך לעוות את הדין

(מצודות). **תָּא הָזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאַסְגִּיאוּ חַיִּיבִין בְּעֵלְמָא** בא ראה

שבשעה שנתרבו הרשעים בעולם, **פּוֹרְסִיָּא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא**

אֶתְתַּקְנַת בְּדִינָא אז הכסא של המלך הקדוש שהיא המלכות נתקנת ונמשכת

אליה מדת הדין (רמ"ק), **וְאַסְתָּאבַת** (ס"א וְאַשְׁתָּאבַת) (ס"א וְקִיָּמָא) **בְּדִינָא,**

וְשִׁלְהוּבֵי אוֹקְדִין עֲלֵמָא ואז היא שואבת עוד דינים מלמעלה ושלהבות

הדין שלה שורפים את העולם ע"י שהם מתפשטים למטה אל החיצונים הפועלים את הדין

(רמ"ק). **וּבְשַׁעֲתָא דְאַתְעֵבֵר חַיִּיבֵיָא מֵעֲלֵמָא, כְּדִין וַיִּכּוֹן**

בַּחֶסֶד כֶּסֶף ובשעה שעוברים ומתבטלים הרשעים מהעולם אז מתקיים הפסוק

אור הרשב"י

נעקר תהו ובהו נראה מעשה שמים וארץ ונעשה כלים, וכמו כן באדם הנשמה כשמתלבשת בנוף הפסולת מכסה הארה שלה וע"י הסרת הפסולת נראה כח הנשמה ונעשה כלי.

יותר חשוב, כך הוא בנמשל, חכמות חיצונות חטפו העבדים, שהן האומות, ואוצרות החשובים הוא יראת ה' לבנו יחידו, ואוצר החשוב יותר מזה תוכו רצון אהבה.

[קלג] והשפת אמת ביאר שהגו סיגים מכסף ויצא לצורף כלי פירושו כמ"ש במד' בראשית

הלימוד היומי

ויכון בחסד כסא. שפירושו **בְּחֶסֶד, וְלֹא בְּדִינָא** שהכסא שהיא המלכות היא מתכוננת במדת החסד ולא במדת הדין בכדי להמשיך חסדים לכל העולם **מֵאֵי מִשְׁמַע** ואיך משמע מהפסוק שע"י ביטול הרשעים אז מתכוננת המלכות בחסד.

הנהגת העולם התחתון תלויה בהנהגת והשפעת העולם העליון

מִשְׁמַע דְּעֲלָמָא תְּתָאָה תְּלִיָא בְּעֲלָמָא עֲלָאָה ואמר הנער שזה

משמע מזה שהנהגת העולם התחתון תלויה בהנהגת והשפעת העולם העליון

אליו, **וְעֲלָמָא עֲלָאָה לְפּוּם אֲרֵיָּי דְּעֲלָמָא תְּתָאָה** והעולם העליון

משפיע לעולם התחתון כפי מעשי העולם התחתון ולכן ע"י ביטול הרשעים אז מתבטלים

דיני המלכות ואז היא מתכוננת במדת החסד בכדי להמשיך חסדים בעולם. **וְיִכּוֹן**

בְּחֶסֶד (דף מא ע"א) **כְּסֵאוֹ. מָאן דְּבָעֵי לְבִרְכָא לֵיהּ, וְלֹא תִקְנָא**

בוֹרְסֵיָּיהּ ומבאר עוד שמש"כ בפסוק ויכון בחסד כסאו פירושו שמי שרוצה לברך את

המלך ולתקן את כסאו שהיא המלכות, **בְּחֶסֶד וְלֹא בְּדִינָא. מֵאֵי מִשְׁמַע**

דְּכַד עֵייל פְּהֵנָא לְבֵי מְקַדְשָׁא, דִּיעוּל בְּחֶסֶד דְּאִיהוּ מִיָּא

צריך לעשות זאת ע"י המשכת החסד ולא ע"י דין ושאל הנער מה אנו לומדים מזה. והשיב

שכאשר נכנס הכהן לבית המקדש שהוא סוד המלכות צריך להכנס בחסד שהוא מים ע"י

שיקדש ידיו ורגליו במים (יהל אור), **וְלֹא ייעוּל בֵּינָן דְּשִׁתֵּי דְּאִיהוּ**

גְּבוּרָה ולא יכנס כאשר הוא שתה יין שהוא רומז לגבורה. **ייעוּל בְּהֵאֵי** (מלך)

בְּמֵאֵי, וְלֹא ייעוּל בְּחֶמְרָא אלא יכנס רק במים שהם החסדים ולא ביין שהן

הגבורות.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

רבי יהודה ורבי יצחק מכבדים ומוקירים את הנער שלימים נקרא רבי ייסא
אתו רבי יהודה ורבי יצחק, ונשקו רישיה באו רבי יהודה
 ורבי יצחק ונשקו את ראשו של הנער, **ומההוא יומא לא**
אתפרש מבי רבי יהודה ומאותו היום לא נפרד הנער מביתו של רבי
 יהודה, **וכד הוה עייל לבי מדרשא, הוה קם רבי יהודה**
קמיה וכאשר היה נכנס הנער לבית המדרש היה רבי יהודה עומד לפניו, **אמר**
מלה אוליפנא מניה, ויאות לאנהגא ביה יקר והיה אומר
 רבי יהודה שכיון שלמדתי ממנו תורה לכן ראוי לנהוג בו כבוד. **לבתר אסתלק**
בין חברי ולאחר שהנער גדל ונתעלה בין החברים, **והו קארן ליה**
רבי ייסא, רישא דפטישא דמתבר טנרין והיו קוראים לו רבי
 ייסא הדומה לראש הפטיש המשבר סלעים דהיינו שהיה מתרץ קושיות חזקות כסלעים,
ואפיק שלהובין לכל סטר והמוציא ניצוצות של אש לכל הצדדים דהיינו
 שמגלה חידושי תורה (רמ"ק). **והו קרי עליה רבי אלעזר** והיה רבי
 אלעזר קורא עליו את הפסוק, (ירמיה א) **בטרם אצרך בבטן ידעתיך**
 כי היה ניכר עליו כבר מעת לידתו שנתנוצצה בו נשמה גדולה (רמ"ק).

הקב"ה דיבר גם עם אהרן שהוא מבדיל בין הטמא לטהור
וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר אליהם זאת
החיה אשר תאכלו וגו', (ויקרא יא) ושואל **מאי שנא**
הכא אהרן מה הטעם שדיבר כאן הקב"ה גם עם אהרן. **אלא בגין דאיהו**

קִיָּמָה תְּדִיר לְאַפְרָשָׁא בֵּין מְסַאָבָא וּבֵין דְּכִיָּא אלא משום שאהרן היה עומד תמיד להבדיל בין הטמא לטהור ע"י הקרבת הקרבנות שהיה מבדיל את האדם הטמא ע"י חטאו והיה מטהרו ע"י הקרבת קרבנו (דמשק אליעזר). דְּכִתִּיב לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר שע"י מדתו של הכהן שהוא בחסד נבדלת הטומאה מהקדושה (רמ"ק).

מי שחפץ בחיים מהבינה ישמור את לשונו מלדבר רע

רְבִי אָבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים לד) מִי הָאִישׁ הֶחְפִּץ חַיִּים [קלד] וְגו'. נִצּוֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרַע וְגו'. סוֹר מֵרַע [קלה] וְגו'. וּכְתִיב (משלי כא) שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִי הָאִישׁ הֶחְפִּץ חַיִּים. מָאן חַיִּים קשה, מי הוא נקרא חיים. אֵלָּא אֵלֵּין חַיִּים דְּאַקְרוּן עַלְמָא דְאַתִּי אלא אלו החיים הנצחיים שבבינה הנקראים עולם הבא (דמשק אליעזר), וְחַיִּים תַּמָּן שְׂרִיין והחיים שמקורם בחכמה שורים בבינה בסוד

אור הרשב"י

[קלד] וביאר התולדות יעקב יוסף שמש"כ מי האיש החפץ חיים, הוא בתנאי שיהיה אוה"ב ימים, לייחד הימים של ימי השנה מן כל בני דורו, ונעשה אדם שלם ברמ"ח פקודין. דאם לא כן ח"ו מום בו, חסר אבר, ואינו יכול לעשות זוג, כי אין השראת שכינה כי אם באדם שלם. [קלה] וביאר המאור עינים שקודם צריך את בחינת סור מרע ואז ועשה טוב כי באמת העיקר הוא סור מרע דהיינו עזיבת החטא בלב שלם והחרטה כמאמר רבותינו זכרונם לברכה

(קידושין מט ב) המקדש את האשה על מנת שאני צדיק ונמצא רשע מקודשת מספק שמא הרהר תשובה וההרהור לבד מספיק לו שיקרא צדיק והענין הוא כי בכל עבירה בורא מקטרג אחד, ואיך בורא אותו, אלא מפני שכל עובר עבירה חושב מקודם במחשבה לעשותו ואז בורא נפש להקליפה ואח"כ כשעושה המעשה בורא הגוף ואח"כ כשמהרהר בתשובה מתקן ההרהור ומוציא את החיות מהקליפה ונשאר אבן דומם.

הלימוד היומי